

TOBE

KINDEROPVANG

Dit blog verscheen op tobekinderopvang.nl - januari 2019

Auteur: Nicole de Beer

Bomen klimmen

In het park zie ik een jongen in een lage boom klimmen. Ik schat hem een jaar of 7. De jongen is een goede klimmer. Behendig klimt hij van tak naar tak. Zijn vader staat beneden en helpt hem op afstand.

Ik hoor vader zeggen dat je pas op een tak moet gaan staan, wanneer je het zeker weet. "Bij twijfel niet doen. Je kunt bomen ook in de breedte beklimmen". De jongen reageert op vader door soepel maar zeker niet roekeloos verder te klimmen.

Ik kan het niet laten om hem te complimenteren met zijn activiteit en gedrag. Hij lacht. "Vertel dat ook maar aan z'n moeder", zegt de man." Ik loop weer verder, maar zijn opmerking komt binnen.

Is alleen deze moeder wat voorzichtiger of is dat een eigenschap die bij vrouwen in het algemeen meer aanwezig is dan bij mannen? Ik denk na en kom tot de conclusie dat het misschien wel zo is.

Man versus vrouw

Binnen de kinderopvang zijn er meer vrouwen dan mannen werkzaam. Ik zie mannelijke collega's veel meer stoeien, wilder doen en meer risico's nemen. Vrouwelijke pedagogisch medewerkers roepen sneller kinderen tot de orde. Pas op! Wees voorzichtig! Vrouwen wijzen eerder op het (mogelijke) gevaar.

Uiteraard schep ik hier een algemeen beeld. Het gaat niet op voor iedere pedagogisch medewerker. Toch is het iets waar je alert op moet blijven als professional. Wat zijn de gevolgen van mijn handelen? Belemmer ik het kind in de ontwikkeling door mijn gedrag? Een gevolg kan zijn dat een kind niet alle mogelijkheden kan onderzoeken en daardoor geen antwoord krijgt op zijn eigen vraagstuk. Kan ik in die boom klimmen? Hoe ver moet ik springen om over die plas te komen? Is het mogelijk om een toren te bouwen tot aan het plafond?

Regels binnen de kinderopvang

Ik ben mij ook bewust van de (veiligheids)regels binnen de kinderopvang. Deze lijken steeds minder in het belang te staan van de ontwikkeling van het kind. In mijn optiek belemmeren de regels soms meer dan dat het de pedagogisch medewerker ondersteunt in het werk. Dat is jammer.

Gelijkertijd zie ik ook dat kindercentra zelf allerlei regels toevoegen. Knutselen met closetrollen mag bijvoorbeeld niet overal meer. Ik heb de inspectie gesproken en nergens benoemen zij deze regel of het eventuele gevaar/risico. Het kindercentrum (of misschien een ouder) ervaart het als onhygiënisch en daarmee is het een mogelijke ziekmaker. Met als gevolg een verbod op knutselen met closetrollen. Dit vind ik altijd erg lastige situaties. Hoe groot is de kans?

Risico's op waarde schatten

Wanneer je ook alle mogelijke scenario's gaat meetellen als volwaardig risico, dan blijft er weinig over. Waar ligt dan de grens van werkelijk gevaar en bedacht gevaar. Wat zijn dan nog echte risico's? Er kleven ook risico's en gevaren aan hele dagelijks dingen als eten, drinken, spelen, lopen, slapen etc. Er is altijd wel iets te bedenken waardoor het de gevarenzone binnentreedt. Zijn al die mogelijke gevaren en risico's wel echt zo realistisch? Hoe leert een kind dan omgaan met gevaar?

Ik zou graag iedereen binnen de kinderopvang willen oproepen om de veranderingen van de afgelopen vijf jaar nog eens door te nemen. Waarom zijn deze veranderingen aangebracht en waarom zijn deze nog steeds van toepassing? Je kunt altijd terugkomen op een eerder besluit. Zeker als het gaat om het versterken van de ontwikkeling van kinderen.

Ik hoor het graag, maar open vooral het gesprek op de werkplek.